

[Ministeren for nordiske anliggender.]

Det er ikke, fordi EF eksisterer, eller fordi FN eksisterer, at ikke alle multinationale selskabsproblemer kan løses på nordisk basis. Det er simpelt hen, fordi multinationale selskaber jo virker globalt, og derfor er der grænser for, hvor langt man kan klare en lovgivning om multinationale selskaber udelukkende i de nordiske lande. Det er noget, der må koordineres med andre regioner, men man kan udmærket arbejde sig ned i enkeltsager, som bedst kan løses på nordisk plan, og det er det, man er ved at gøre.

Jeg synes, det er lidt farligt, det, både fru Kirsten Jacobsen og hr. Stetter er inde på, at man ligesom træffer beslutninger her i Danmark, som hr. Stetter og fru Kirsten Jacobsen foregiver at de enkelte folketingsmedlemmer ikke står bag, når deres repræsentanter indtager holdningen i nordisk regie. Man må naturligvis gå ud fra, at hvad enten man indtager holdningen i nordisk regie eller i national regie eller i en anden regie, så er det en sag, man har støtte til i sin gruppe, og hvis gruppemedlemmer ønsker at drøfte det, går jeg ud fra, at de også har lejlighed til det på de gruppemøder, partierne har. Men det er jo stadig væk sådan, vil jeg sige til hr. Stetter, at den endelige afgørelse træffes i denne sal, når man skal tage stilling til ratifikationen.

Til hr. Stetter vil jeg endvidere sige, at det at et flertal i et udvalg siger, at det ville have været en fordel med en samlet økonomisk vurdering, jo ikke er udtryk for, at man omstøder selve beslutningen eller går ind for beslutningen uden egentlig at ville det. Man går jo, vel vidende at man ikke har fået denne samlede vurdering, ind for at anbefale sagen, fordi de oplysninger, der foreligger, er så klare, at det vil være en fordel med denne nordiske investeringsbank. Derfor kan det da godt være vanskeligt at foretage en samlet vurdering, for det forudsætter jo, at man har fantasi til at forestille sig en række ting ud i fremtiden, som det kan være ganske overordentligt svært at belyse.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Hilmar Baunsgaard i, at det uden tvivl er af væsentlig betydning for stemningen i Nordisk Råd og for stemningen i det nordiske samarbejde, at Nordek forliste. Det var en tra-

gedie, da det skete, og det har påvirket det nordiske samarbejde i afdæmpende retning. Men et af de væsentligste forslag i Nordek-planen var jo en nordisk investeringsbank, og det er altså den, vi nu er ved at få på benene, hvis vi vedtager det på lørdag, i morgen 8 dage, i Stockholm. Det vil altså sige, man er ved at få noget af det igennem, som faldt på gulvet sammen med Nordek.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at selv om det altså har været kritiske punkter, der har været ført frem her i dag, så synes jeg, det er særdeles tilfredsstillende, at vi en gang imellem får en meningsudveksling om nordiske anliggender her i salen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets tekst og dets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1974.

(Andre selvst. forslag nr. XXII. Fremsat 23/10 75 i betænkning fra retsudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sættes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

Af den beretning, som vi nu behandler, fremgår, at ombudsmanden i året 1974 har haft 723 registrerede sager, altså absolut overkommeligt for en arbejdskraft som ombudsmanden at skulle klare inden for et år. Han har imidlertid efter beretningen ikke kunnet klare denne overskuelige sagsmængde alene. Han har skullet bruge 21 medarbejdere, skatteyderlønnede medarbejdere, til at komme igennem med at behandle 723 sager.

Hvad er der så kommet ud af det? Ja, i 196 af tilfældene er man kommet frem til at kunne øve nogen kritik, ofte sådan meget let, men dog nogen kritik. Altså gælder det for hvert af disse 21 mennesker, der har været